

pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 2, (L 93, folketingsåret 1999-2000, § 1, nr. 13):

Det hedder her bl.a.:

»Den fælles aftale kan være mundtlig eller skriftlig. Det er uden betydning, om aftalen betegner sig som aktionæroverenskomst eller ikke.

Aftalen skal gælde det selskab, der med den fælles aftale anses som datterselskab for de selskaber, der indgår den fælles aftale. Aftalen behøver ikke at være specifik omkring hensigten om, hvordan selskabet i fællesskab skal drives. Aftalen skal dog på en eller anden måde være relevant for driften af selskabet. Fælles aftaler mellem flere pensionskasser om f.eks. foretagelsen af helbredsrunder for personer, der optages i kasserne, er ikke nok.

Visse aktionæroverenskomster indeholder bestemmelser om forkøbsret ved salg og bestemmelser om begrænsninger i pantsætningsadgangen. Sådanne bestemmelser medfører ikke i sig selv, at der udøves virksomhed på grundlag af en fælles aftale.

Hvis flere skattepligtige under ét udpeger bestyrelsesmedlemmer, er det et moment, der peger i retning af, at der drives virksomhed efter fælles aftale. Det taler også for fælles aftale, hvis en aktionæroverenskomst generelt bestemmer, at flere skattepligtige stemmer under ét på generalforsamlingen efter fælles forudgående aftale.«

Ved beskatningen efter pensionsafkastbeskatningsloven beskattes livsforsikringselskaber, pensionskasser og pensionsfonde fortsat af formueafkastet af aktierne i ejendomsdatterselskabet.

Til nr. 20

Forsikringselskaber kan efter selskabsskattelovens § 13, stk. 2, fradrage bl.a. hensættelser til dækning af de forsikringsmæssige forpligtelser over for de forsikrede efter reglerne i stk. 2-13.

Fradragsretten for hensættelser er dog begrænset i det omfang, livsforsikringselskabet opbærer skattefrit afkast fra aktier og fast ejendom. De skattefrie aktie- og ejendomsavancer opgøres ifølge selskabsskattelovens § 13, stk. 13, efter lagerprincippet, dvs. som forskellen mellem værdien ved indkomstårets udløb og ved indkomstårets begyndelse. Efter selskabsskattelovens § 13, stk. 8, 1. pkt., anses udbytter og aktie- eller ejendomsavancer, som ikke skal medregnes til et forsikringselskabs eller til et dermed sambeskattet datterselskabs skattepligtige indkomst,

og derefter udbytter, der er skattefritaget efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, i størst muligt omfang for medgået til udbetalinger til de forsikrede, til de i § 13, stk. 2, 1. pkt., nævnte hensættelser og til skat efter pensionsafkastbeskatningsloven, før disse beløb fragår i den skattepligtige indkomst.

Skattepligtige fortjenester ved salg af aktier og fast ejendom skal efter selskabsskattelovens § 13, stk. 8, 3. pkt., i salgsåret fratrækkes i det skattefrie afkast, der medfører fradragsbegrænsning. Tilsvarende tillægges fradragsberettigede tab det skattefrie afkast. Disse reguleringer har til formål at undgå dobbeltbeskatning i de tilfælde, hvor lagerprincippet løbende har ført til en fradragsbegrænsning, men hvor der på grund af ejertidsafhængig beskatning konstateres en skattepligtig fortjeneste ved realisation.

Bestemmelserne i selskabsskattelovens § 13, stk. 2 og 8, indebærer, at et livsforsikringselskab ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst først får fradrag for hensættelser, udbetalinger og pensionsafkastskat, når summen af disse beløb overstiger summen af de opgjorte skattefrie afkast, den såkaldte fradragsbegrænsning. Ved et givet hensættelsesbeløb er fradraget herfor større, jo mindre beløbet for de skattefrie afkast er, dvs. fradragsbegrænsningen bliver mindre. Og omvendt er ved et givet hensættelsesbeløb fradraget herfor mindre, jo større beløbet for de skattefrie afkast er, dvs. fradragsbegrænsningen bliver større.

Der er i selskabsskattelovens § 13, stk. 12, fastsat særlige regler om fremførsel af et negativt beløb for skattefrie afkast og for et overskydende beløb for skattefrie afkast.

Hvis summen af de skattefrie afkast er *negativ* efter regulering med skattepligtige fortjenester og tab, fragår det negative beløb (tabet) efter selskabsskattelovens § 13, stk. 12, 1. pkt., i efterfølgende års skattefrie afkast, der danner grundlag for fradragsbegrænsning i de respektive indkomstår. Tabet kan fremføres uden tidsbegrænsning.

Hvis summen af de skattefrie afkast efter regulering med skattepligtige fortjenester og tab derimod *overstiger* fradrag for udbetalinger og hensættelser til de forsikrede og fradraget for pensionsafkastskat, kan livsforsikringselskabet efter § 13, stk. 8, ikke opnå fradrag for de forsikringsmæssige hensættelser m.v. Det overskydende beløb for de skattefrie afkast medregnes efter